

dette. Det resulterede imidlertid i, at Gærindustrien til Dato ikke har faaet anvist, hvorfra de skal have de 44 Øre. Paa det foreliggende Finanslovsforslag er der ikke anvist nogen Dækning af denne Udgift, der vil blive ca. 110,000 Kr. om Maaned, regnet efter det ordinære Forbrug af godt og vel 3 Mill. Kilo Gær om Aaret her i Kongeriget Danmark, og jeg tillader mig derfor at anmode den højtærede Finansminister om en Udtalelse om, hvorledes han mener, dette Tab skal blive dækket af Statskassen.

la Cour: Den højtærede Indenrigsminister har nylig fastsat en Maksimalpris paa Kartofler. Desværre er Forholdet dette, at vi i Aar neppe har halvt saa stor en Kartoffelhøst som i Fjor, da vi havde et stort Overskud og kunde sende en Del til Norge hen paa Foraaret mod at faa Sild i Stedet, som vi trængte haardt til. Den højtærede Minister gør sig efter min Mening skyldig i en Fejl, naar han ved Fastsættelsen af Maksimalpris ikke tager Hensyn til, at der er forskellige Sorter Kartofler. Kartoflerne er nemlig af meget forskellig Beskaffenhed som Næringsmiddel. Der er Kartofler, som godt kan anvendes til Menneskeføde, men ikke er velsmagende — f. Eks. Weber, Richters Imperator og Athene —, og de giver 130 Tdr. pr. Td. Land i et godt Aar og ved god Dyrkning. En langt bedre Spisekartoffel som Magnum Bonum eller den gamle Scott giver derimod kun 80—90 Tdr., og en rigtig fin Spisekartoffel som Æggeblomme eller Sovereigns kan endog give saa lidt som 40 Tdr. I tidligere Tid var det ikke ukendt, at den sidstnævnte Kartoffel betales med 8 Kr. i jysk Havn, medens man ellers i Jylland solgte andre Kartofler til 2—3 Kr. pr. Td. Naar der er saa stor Forskel paa Kartofflernes Beskaffenhed og Anvendelse til Menneskeføde, synes jeg dog, det er forkert at foreskrive den samme Maksimalpris for alle Sorter.

Tillige har den højtærede Minister først i Februar Maaned ansat en Maksimalpris af 8 Kr. fra Producent til Grossist, saaledes at denne til April skal stige med 25 Øre og til Maj atter med 25 Øre, hvorefter den sidste Pris skal gælde til Juli Maaned. De Kartofler, vi har at sælge i Juni Maaned, bliver vist meget faa, medmindre der kommer nye Kartofler, og de bliver jo neppe af indenlandsk Avl, saa jeg synes, det er en meget lille Stigning, idet det kun er en Stigning paa 6 $\frac{1}{2}$ pCt. i de 4 Maaneder. Man maa jo nemlig regne

med et Rentetab, fordi Kartoflerne svinder — Kartofflen er en sovende Plante, der ligger i Dvaletilstand, og ligesom Bjørnen, naar den ligger i Hi, tærer af sit Fedt, tærer Kartofflen af sin Stivelse. Dertil kommer, at en stor Del Kartofler i en saadan Frostperiode som den, vi har haft i Aar, tager Skade af Frosten. Tror den højtærede Minister, at en Stigning af 6 $\frac{1}{2}$ pCt. i disse 4 Maaneder er en tilstrækkelig Godtgørelse for det Tab, som den, der opbevarer Kartoflerne, lider?

Den højtærede Minister har sat Maksimalpriser fra Producent til Grossist og fra Grossist til Detaillist, men jeg synes, at disse forskellige Maksimalpriser er aldeles overflødige. Hvis den højtærede Minister virkelig vil have, at man skal have en billig Kartoffel, skulde han nøjes med at sige, at Prisen for Forbrugerne er 14 Øre og saa lade Grossisterne og Mellemløberne blive enige med Producenterne om, hvorledes de vil handle med Kartoflerne, thi selvfølgelig vil Producenterne og Grossisterne være henviste til at tage Hensyn til Maksimalprisen ved Detailsalg. Jeg synes nu heller ikke, at den højtærede Minister har været rigtig demokratisk ved Ansættelsen af Detail-Maksimalprisen, thi Detaillisten skal tage en mindre Pris, naar han sælger over 100 kg ad Gangen, end naar han sælger fra 5 til 100 kg. Det vilde dog være mere demokratisk, om Ministeren sørgede for, at Smaafolk fik Kartoflerne billigere end de større Forbrugere.

Ved Tillægsbevillingslovsforslagets Behandling i Fjor udtalte den højtærede Minister, at vi havde en Del billige Sild til gode hos Norge til Gængæld for de Kartofler, vi havde sendt derop. Vi trængte til disse billige Sild, men vi har ikke set noget til dem. Da man spurgte den højtærede Indenrigsminister, om de var gaaet til Tyskland, svarede han: Nej, vi har dem til gode, og det er altid godt at have noget til gode. Nu vil jeg spørge den højtærede Indenrigsminister: Har vi faaet nogen af disse billige Sild fra Norge? Ude i Befolkningen har vi ikke mærket noget til dem, og at blive ved at have noget til gode i Aarevis synes jeg dog er vel meget af det gode.

Finansministeren (Brandes): Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) bemærkede, at der neppe var synderlig Interesse for Finanslovens smaa Tal ved denne Forhandling, fordi man vidste, at det var ganske anderledes store Tal, det